

बल्य

बहुक

बहुत

बलियुः, त्रि, (बल्यते बध्यते इति । बल + इच्छुः ।) अपमानितः । इत्युणादिकोषः ॥

ब(व)लिसद्य, [नृ] कौ, (बलेसादाख्यद्वयस्य सद्य निरुक्तम् ।) रसातलम् । इत्यमरः । १।८ । १२ ॥

ब(व)लिहा, [नृ] पुं, (बलिं हन्ति इति । बलि + हन् + क्तिप् । वामनरूपेण बलेः सर्वस्वग्रहणा- इत्यतश्चालम् ।) विष्णुः । इति हेमचन्द्रः ॥

ब(व)ली, [नृ] पुं, (बलमस्यास्तीति । बल + "बला- दिभ्यो मत्वन्वतरस्याम्" ५ । २ । १३६ । इति षष्ठे इतिः ।) बलरामः । इति शब्दरत्नावली ॥

उद्गः । महिषः । उषभः । शूकरः । कपः । कुन्दवृक्षः । इति जटाधरः ॥ भाषः । (खनाम- स्थासौ बल्यप्रोपुत्रः । यथा, मार्कण्डेये । १२८ । २ ।

"बली बलाकचकच प्रचकच सुविक्रमः ॥" बलयुक्तं, त्रि । तत्पर्यायः । अंशजः २ निर्दिग्धः ३ भाषजः ४ उपचितः ५ । इति हेमचन्द्रः । ३ । ११२ । (यथा, मार्कण्डेये । ३४ । ८६ । "वाहं न बलिभिः कुर्वाम न न्यूनैर्न निन्दितैः ॥")

ब(व)ली, स्त्री, (बलि + यत्ने ङीष् ।) बलिः । जरया ऋषयश्च । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा, — "कुडं सुषुब्धितं क्त्वा हृतमाचिकसंयुतम् । भचन्नात् स्वप्रवेलायां बलीपतिनाशनम् ॥" इति वैद्यकभेष्यधन्यन्तरौ रसायनाधिकारे ॥)

ब(व)लीकं, स्त्री, (बलित संवृणोतीति । बल सं- वरणे + "अलौकादयश्च" । उणा० ४ । २५ । इति कौकम् ।) पटलप्रालम् । इत्यमरः । २ । २ । १४ ॥ ह्यौचि इति भाषा । (यथा, माघे । ३ । ५३ ।

"यस्यामसेवन्त नमद्गलीकाः चमं बधुभिर्वलभीर्युवानः ॥")

ब(व)लीमुखः, पुं, (बलीयुक्तं मुखं यस्य ।) वानरः । इत्यमरः । २ । ५ । ३ ॥

ब(व)लीयान्, [सु] त्रि, (अतिशयेन बलवान् । बल- वत् + इत्यसुन् ।) अतिशयबलयुक्तः । यथा, — "आगमाद्देश्योर्मध्ये बलीयानागमो विधिः ॥" इति दुर्गाहासटीका ॥

ब(व)लीवर्हः, पुं, (ईर्लंघीः वर् वरयम् । वर् ईश्यायां क्तिप् । ई च वर् च ईवरो तौ ददातीति ईवर्हः । बलमस्यास्तीति बली । ततो बली च ईवर्हश्च इति ।) उषः । इत्यमरः । २ । ६ । ५६ ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । २० । २७ ।

"संयोन्याय बलीवर्हयुगं रचितमङ्गलः । क्त्वा बलिं तस्य तरोरारैर्मे ज्ञविमत्र सः ॥" तीर्थयात्रायां तदारुद्रस्य दोषो यथा, — "बलीवर्हसमारुद्रः श्रेष्ठ तस्यापि यत् फलम् । नरके वसते घोरे गर्वा क्रोधे हि दास्ये ॥ बलिजन्तु न शक्यति पितरस्तस्य देहिनः ॥" इति मात्स्ये ८८ अध्यायः ॥

ब(व)ली, स्त्री, (बलाय हितम् । बल + "बुद्ध- कटविजयेनिराण्ययेति" ४।२।० । इति

यः ।) प्रधानधातुः । युक्तम् । बलकरे, त्रि । इति मेदिनी । ये, ४० ॥ (यथा, —

"कद्रुन्वीर्यो लयुनो हितश्च क्षिभो गुरुस्वादुरसोऽप बल्यः ॥" इति हारीते कल्पस्थाने ढतीवेरध्याये ॥)

बल्यः, पुं, (बलाय सुक्तये हितः । बल + यः ।) बुद्धभित्तुकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

बल्या, स्त्री, (बलाय हिता । बल + "बुद्ध- कठेति" ४ । २ । ८० । इति यः । ततश्चाप् ।) अतिबला । अश्वगन्धा । शिन्धीड्रीसूपः । प्रसारिणी । इति राजनिर्घण्टः ॥

बल्ह, उ स्तुतौ । हिंसायाम् । दाने । वाचि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-आत्म०-सक०- सेट् ।) अन्तःस्यः षष्ठतयीपधः । उ, बल्हति । इति दुर्गाहासः ॥

बल्कयको, स्त्री, (बल्कयस्तद्वत्तुषः । सोऽस्ति बल्कयिकी) अस्याः । बल्कय + यामादित्वात्तः पञ्चे इतिः । अटकुपाठिति जलम् । ततो ङीष् ।) चिरप्रसूता गौः । इत्यमरभरतौ ॥ (यथा, सिद्धान्तकौमुद्याम् । २ । १ । ६५ ।

"पोटायुवतिस्त्रिककतिपययद्विषेवशावेहङ्क- यनीप्रवक्तृश्रीनिधाध्यापकधूर्तैर्जातिः ॥" बहु, त्रि, (बहति इति । बह् इट् + "जङ्गवन्तोर्न लोपश्च" । उणा० १ । ३० । इति कुर्नलोपश्च ।)

त्रादिदंख्या । अनेकम् । विपुलः । इति मेदिनी । हे, ६ ॥ तत्पर्यायः । प्रभूतम् २ प्रचुरम् ३ प्राच्यम् ४ अदभ्यम् ५ बहुलम् ६ पुरहम् ७ पुर ८ भूयिष्ठम् ९ स्फोरम् १० भूयः ११ भूरि १२ । इत्यमरः । ३ । १ । ६३ ॥ तद्- वैदिकपर्यायः । उर १ तुवि २ पुर ३ भूरि ४ शन्वत् ५ विन्वत् ६ परिन्वसा ७ खानसिः ८ श्रतम् ९ सहस्रम् १० सलिलम् ११ कुवित १२ । इति द्वादश बहुनामानि । इति वेदनिघण्टौ । ३ । १ ॥ (यथा, मनुः । ७ । ८६ ।

"अल्पं वा बहु वा प्रेत्य दानस्यावापते फलम् ॥" तथा, तत्रैव । ८ । ७७ । "शकरोन्मुखसु वाची स्याद्दृष्टः शुचोऽपि न क्षियः ॥")

बहुमतम् । बहुमानम् । यथा, रघुः । १२ । ८६ । "रामस्तुलितकेजासमरारतिं बहुमन्थत् ॥")

बहुकः, पुं, (बहु + संज्ञार्था कन् ।) कर्कटः । अर्कः । दालुहः । जलखातकः । इति मेदिनी । के, १२६ ॥ ("संज्ञायाः अतिशदनायाः कन्" ५ । १ । २२ । इति कम् । बहुभिः क्रौते, त्रि ।)

बहुकण्टकः, पुं, (बहुभिः कण्टकान्यस्य ।) सुत्र- गोसुरः । यवाचः । हिमालः । इति राज- निर्घण्टः ॥

बहुकण्टका, स्त्री, (बहुभिः कण्टकान्यस्याः ।) अशिरमनी । इति राजनिर्घण्टः ॥

बहुकण्टा, स्त्री, (बहुवः कण्टाः कण्टकानि यस्याः ।) कण्टकारी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (विट्तिरसाः कण्टकारीशब्दे ज्ञातया ।)

बहुकन्दः, पुं, (बहुवः कन्दा यस्य ।) शूरणः । इति राजनिर्घण्टः ॥

बहुकन्दा, स्त्री, (बहुवः कन्दा यस्याः ।) कर्कटी । इति राजनिर्घण्टः ॥

बहुकरः, पुं, (बहु कार्यं करोतीति । बहु + कृ + "दिवाविभानिशाप्रभेति" ३ । २ । २१ । इति टः ।) उद्गः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

बहुकरः, त्रि, (बहु करोति भवं संमार्ष्टि इति । बहु + कृ + टः ।) मार्जनकारी । तत्पर्यायः । खलपूः २ । इत्यमरः । ३ । १ । १७ ॥ भूमि- सम्मार्जनकः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ बहु- कार्यकर्ता । यथा, भट्टिः । ५ । ७८ ।

"निहन्ता वैरकाराणां सतां बहुकरः सदा । पारन्वधिकारमस्य शक्तेरन्तकरो रथे ॥" बहुकरी, स्त्री, (बहु करोति भवं संमार्ष्टि इति । बहु + कृ + टः । ङीष् ।) सम्मार्जनी । इति हेमचन्द्रः । ४ । ८२ ॥

बहुकर्णिका, स्त्री, (बहुवः कर्णा इव पत्राणि यस्याः ।) आखकर्णी । इति राजनिर्घण्टः ॥

बहुकूर्चः, पुं, (बहुभिः कूर्चाणि यस्य ।) मधुनालि- कैरिकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

बहुगन्धं, स्त्री, (बहुगन्धो यस्मिन् ।) लघम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (दारुचिनी इति भाषा ।)

बहुगन्धः, पुं, (बहुगन्धो यस्मिन् ।) कुन्दकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (उद्यगन्धे, त्रि ।)

बहुगन्धदा, स्त्री, (बहुगन्धं ददाति या । बहु- गन्ध + दा + क्तिप् ।) कस्तूरी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुणादयोः स्थाः कस्तूरीशब्दे ज्ञातयाः ।)

बहुगन्धा, स्त्री, (बहुगन्धो यस्याम् ।) चम्पक- कलिः । यूपिका । कृष्णशौरकः । इति राज- निर्घण्टः ॥

बहुगर्हवाक्, [च] त्रि, (बहु गर्हां बहु निन्दिता वाग् यस्य ।) कुत्तितबहुवादी । इत्यमरः ॥

बहुगन्धिः, पुं, (बहुवो गन्धयो यस्य ।) भाद्रुकः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (भाद्र इति भाषा ।)

बहुच्छिन्ना, स्त्री, (बहु यथा ख्यातया ह्रियते ऋति । बहु + क्षि + क्त ।) कन्दगुडूची । इति राजनिर्घण्टः ॥

बहुतः, [सु] त्रि, (बहुभ्य इत्यर्थे बहुशब्दात् "पचा- न्यास्तसिन्" ५।३।७ । इति तसिन्प्रत्ययः ।) बहुभ्यः ॥

बहुतन्निः, त्रि, (बहुवस्तुनयो यस्य ।) बहुतन्- विशिष्टः । यथा । बहुतन्निः कायः । बहुतन्नी यीवा । बहुतन्नि गात्रम् । यथा च । विभन्व नक्तं दिवमस्ततन्निबेति किराते इत्येकारान्त- तन्निशब्दस्य प्रयोगः । इति संक्षिप्तसारः ॥

बहुतन्नी, त्रि, (बहुवस्तुनयो यस्मिन् ।) बहुतन्- विशिष्टः । यथा । बहुतन्नीर्योवा बहुतन्नी- र्धमनी । इति सिद्धान्तकौमुदी । एवं बहुतन्नीः कायः । बहुतन्नि गात्रम् ॥

बहुतन्नीकः, त्रि, (बहुतन्नी + स्तार्थे कन् ।) बहु- तन्निविशिष्टः । यथा । बहुतन्नीका यीवा ।